665/03

Den 17. februar 2003 blev i sag nr. 58.608:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx xx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danica Pension, påstår ved sin advokat selskabet pligtig at anerkende, at hans erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad som følge af et ulykkestilfælde.

Selskabet finder ikke dette sandsynliggjort og gør subsidiært gældende, at sagen er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Forsikringen giver ret til hel udbetaling, hvis forsikredes erhvervsevne som følge af et ulykkestilfælde nedsættes til 1/3. Ved nedsættelse af erhvervsevnen til mellem 1/2 og 1/3 udbetales den halve forsikringsydelse.

Klagerens advokat har i skrivelse af 31/5 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Den 1. december 1983 under fiskeri i Østersøen blev min klient udsat fore en arbejdsulykke, da han var i færd med trawlophaling. …
>
> Siden ovennævnte ulykke har min klient været generet af lændesmerter med udstråling til bagsiden af begge ben og hælen, og disse gener er siden blevet forværret.

Min klient har således måttet opgive sit arbejde og har siden forsøgt revalidering uden held.

…

Ved afgørelse af den 3. april 1997 tilkendes min klient mellemste førtidspension efter lov om social pension § 14, stk. 2, nr. 1, med virkning fra den 1. februar 1997 …

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Arbejdsskadestyrelsen / Den Sociale Ankestyrelse har fastsat et erhvervsevnetab i henhold til Arbejdsskadeforsikringsloven på 25%.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at min klient har anmodet mig om at undersøge mulighederne for genoptagelse af denne sag.

Det er således min opfattelse, at den begrundelse, der gives den 9. november 1998 til min klient (bilag 3), ikke er holdbar, idet man henviser til, at Arbejdsskadestyrelsen alene har fastsat en invaliditetsgrad på 8%.

Det er min opfattelse, at min klient er berettiget til udbetaling, idet arbejdsulykken må anses for at være den egentlige årsag til de tiltagende rygproblemer, som min klient har fået op igennem tiden."

Hertil har selskabet i skrivelse af 19/6 2002 til nævnet anført:

"Vi har tidligere haft korrespondance med advokat H.C. i forbindelse med B.N.'s [klagerens] ansøgning om fri proces via Ribe Statsamt. Vi vedlægger en kopi af denne korrespondance, som vi finder tilstrækkelig til at belyse sagsforløbet.

Danica Pension fastholder, at B.N. ikke opfylder betingelserne for udbetaling ved tab af arbejdsevne.

Afslutningsvis kan vi oplyse, at der efterfølgende ikke er kommet nye oplysninger i sagen, og vi skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at hvis Ankenævnet måtte finde, at klageren er berettiget, gør vi gældende, at alle ydelser, der forfaldt før den 1. januar 2000 er forældet i henhold til den 2 årige forældelse i FAL § 29."

Klagerens advokat har i skrivelse af 20/8 2002 overfor nævnet anført:

"Jeg beder Dem bemærke, at min klient forud for ulykken var fuldt ud til rådighed for arbejdsmarkedet.

Jeg skal henvise til lægeerklæringen fra S.D. af den 24. oktober 1986, hvor der anføres følgende, jf. bilag 1:
'Der er ingen betydende disposition.

Under aftjening af værnepligt havde patienten lændesmerter og efter indlæggelse på Rigshospitalet blev han hjemsendt efter 7 måneders tjeneste.
1971 undersøgt af ortopæd på grund af lændesmerter.
1979 indlagt medicinsk afdeling på grund af atypisk pneumoni. I journalen er det noteret, at patienten ikke har gener fra ryggen. Samme år indlagt medicinsk afdeling på grund af blodprop i ben og lunger. Herefter i forbigående antikoagulationsbehandling.

Har i øvrigt tidligere i det væsentlige været rask.'

Med andre ord må man lægge til grund, at min klient forud for arbejdsulykken var fuldt ud til rådighed for arbejdsmarkedet, og at der ikke er noget som helst bevis for, at min klient havde sygdomme eller andet, der i sig selv ville blive arbejdshindrende.

Endvidere er det min opfattelse, at formålet med at tegne en erhvervsudygtighedsforsikring er, at der skal udbetales fra forsikringen, hvis man ikke længere er i stand til at oppebære en indtjening.

Det er min opfattelse, at man må se på, at det er ulykkestilfældet, der er den udløsende faktor, hvorfor det er ulykkestilfældet der gør, at erhvervsevnen samlet set bliver nedsat med 2/3. Dette stemmer også bedst overens med højesteretsdommen, U 1996.1334 H.

Derfor er det min opfattelse, at man ikke fra Danicas side kan hævde, at det ikke er ulykkestilfældet, og blot henvise til at arbejdsskadeforsikringen alene har anerkendt

25%. De regler, der gælder for arbejdsskadeforsikring, er forskellig fra de regler, der gælder i nærværende sag.

Formålet, som anført, med en forsikring er jo netop at få dækket sin manglende indtjening som følge af en ulykke, der gør, at man ikke længere er i stand til at arbejde.

I øvrigt skal jeg oplyse, at min klient får mellemste førtidspension, således at min klient er berettiget til den fulde udbetaling og ikke kun halv udbetaling."

Af skrivelse af 24/9 2002 fra selskabet til nævnet fremgår:

"Følger efter sygdom er ikke dækket, medmindre det lægeligt kan godtgøres, at et ulykkestilfælde er direkte årsag til sygdommen.

Ved samvirkning af sygdom og ulykkestilfælde, sker der kun udbetaling, hvis det lægeligt kan godtgøres, at ulykkestilfældet er direkte årsag til tabet af arbejdsevnen.

Det er Danica Pensions opfattelse, at ulykkestilfældet ikke har nedsat forsikredes arbejdsevne i tilstrækkelig grad. Endvidere følger det af de lægelige oplysninger i sagen, at ulykkestilfældet ikke er den direkte årsag til tabet af arbejdsevnen samt, at ulykkestilfældet, i samvirkning med sygdommen, ikke er den direkte årsag til tabet af arbejdsevnen. Denne konklusion støttes af kendelsen fra Arbejdsskadestyrelsen.

Tilkendelsen af mellemste førtidspension giver ikke belæg for at antage andet.

Hvorvidt, at ulykkestilfældet ud fra et erstatningsretligt synspunkt måtte være den udløsende faktor, er irrelevant, da sagen vedrører udbetaling af en på forhånd aftalt forsikringsydelse og ikke en erstatning. Sagen skal således afgøres efter forsikringsbetingelserne, der foreskriver, at der kun er udbetaling for de direkte følger af ulykkestilfældet.

Da sagen er af forsikringsretlig karakter, er højesteretsdommen, UfR 1996.1334 H, ikke relevant for sagens afgørelse.

Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er relevant for Danica Pensions afgørelse af, hvorvidt der skal ske udbetaling af forsikringsydelsen, da Arbejdsskadestyrelsen ved sin vurdering udelukkende skal tage hensyn til de direkte følger af arbejdsulykken.

Da det direkte tab af erhvervsevne som følge af ulykken er mindre end 50%, er forsikrede ikke berettiget til udbetaling af forsikringsydelsen, hvorfor Danica Pension stadig ikke kan imødekomme klageren."

Over for nævnet har klagerens advokat i skrivelse af 3/10 2002 anført:

"Det fremgår klart af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, at det var arbejdsskaden, der forårsagede, at min klient ikke længere har nogen tilknytning til arbejdsmarkedet,.

Derfor er det min opfattelse, at betingelserne om, at det er ulykkestilfældet, der skal være den direkte årsag til tabet af erhvervsevnen, således er godtgjort.

Denne konklusion støttes ikke af Arbejdsskadestyrelsen som anført af Danica Pension.

Derimod er der en tilkendegivelse deri, at min klients erhvervsevne anses for nedsat med 2/3 svarende til den offentlige førtidspension..

Det er således min opfattelse, at hvis ulykkestilfældet er den udløsende faktor for et arbejdsophør, må det også betyde udbetaling i henhold til forsikringsordningen. Formålet med en sådan ordning er jo netop, at hvis man mister sin erhvervsevne, og således ikke har sin indtjeningsevne i behold, at forsikringen da træder til.

Såfremt arbejdsulykken ikke var sket, er der ikke nogen som helst indikation for, at min klient ville være gået ud af arbejdsmarkedet, hvorfor den udløsende faktor er arbejdsskaden/ulykkestilfældet, hvorfor min klient er berettiget til dækning.

Endvidere skal jeg gøre opmærksom på, at den praksis, Arbejdsskadestyrelsen har lagt til grund for sin afgørelse, senere er blevet ændret af Højesteret i en dom fra 1998, hvor det kræves, at der skal være dokumentation for, at andre lidelser ville på-

virke erhvervsevnen, Det drejer sig om Højesteretsdom gengivet i UfR 19981627 HD."

Selskabet i skrivelse af 1/11 2002 til nævnet anført:

"Højesterets dom – som gengivet i U 1998.1627 H – er irrelevant for sagens afgørelse, da den angår en erstatningsretlig problemstilling. De regler, der er afgørende for sagens udfald, gælder ikke i et forsikringsforhold, hvor det er forsikringsbetingelserne, der er det afgørende.

Det er fortsat Danica Pensions opfattelse, at der i henhold til forsikringsbetingelserne ikke er dækning."

I afgørelse af 22/7 1991 fra Den Sociale Ankestyrelse fremgår bl.a.:

"Ankestyrelsen finder ikke, at Deres erhvervsevne er forringet med mere end 25% som følge af arbejdsskaden.

Ankestyrelsen har ved afgørelsen lagt vægt på, at De nu er selvstændig og på det forhold, at der [er] tale om en forværring af en i forvejen bestående ryglidelse.

Ankestyrelsen tiltræder således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**Specielle regler for ULYKKE/HELTID - ULYKKE/FRITID**

...

Forsikringen giver ret til udbetaling, hvis forsikredes arbejdsevne som følge af ulykkestilfælde nedsættes til 1/3 eller mindre af den fulde arbejdsevne, respektive til mellem 1/2 og 1/3."

Nævnet udtaler:

Forsikringsbegivenheden er en varig nedsættelse af erhvervsevnen til mindst 1/2 som følge af ulykkestilfælde. Nævnet finder det efter gennemgang af sagen ikke sandsynlig-

gjort af klageren, at hans erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad som følge af ulykkestilfælde.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Henning Jønsson